

*Нечипоренко Б. О.,**кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри теорії і практики перекладу з англійської мови
Київського національного університету імені Тараса Шевченка*

ЛЕКСИЧНІ ТА СТИЛІСТИЧНІ ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ У СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Анотація. Тема висвітлює головні проблеми викладання основних способів перекладу фразеологічних одиниць. Викладено базові визначні пам'ятки та правила, які повинен знати кожен професіонал. Але насамперед суть статті полягає в розумінні самого поняття **фразеологізм** і того, як їх переклад може вплинути на розуміння тексту в цілому.

Статтю присвячено дослідженню англомовних фразеологізмів як предмету перекладацької діяльності. Проаналізовано спроби визначити певні закономірності перекладу фразеологізмів за окремими перекладами, взятими з англійської та американської літератури. Особливу увагу приділено генетичним чинникам, що впливають на переклад фразеологізмів-реалій іншою мовою (включаючи українську).

Описано труднощі перекладу лексичних та стилістичних англомовних фразеологізмів на українську мову. Визначено структурні, культурологічні особливості англійських фразеологічних одиниць та засоби їх вираження. Визначено методи, засоби і прийоми відображення англомовних фразеологізмів.

Також у статті подано визначення поняття **фразеологізм** та окреслено його характерні риси, встановлено типи фразеологічних одиниць та їх використання в англомовній літературі. Проаналізовано різні наукові погляди щодо цього поняття та його функціонування під час перекладу. Досліджено типи перекладу фразеологічних одиниць, особливості функціонування кожного з цих типів, а також труднощі, що постають перед перекладачем у кожному окремому випадку лінгвістичних перетворень.

Була зроблена спроба визначити, наскільки передача значення фразеологізмів у перекладі є складним завданням. Методи перекладу залежать від особливостей самих фразеологічних одиниць, які перекладач повинен розпізнати і вміти передати їх значення, яскравість та настрій.

У статті представлено, наскільки різні культури країн і наскільки вони схожі між собою на прикладі сталих одиниць. Додатковою метою статті є розуміння того, що найчастіше фразеологія зустрічається в літературі всіх стилів, і фахівець не повинен допускати неточностей у перекладі фразеологізмів.

Ключові слова: ідіома, фразеологізм, фразеологічна одиниця, лексика, стилістика, мовлення, переносне значення, сталі вирази, національна культура.

Постановка проблеми. Художній переклад – це різновид літературної творчості, внаслідок якої твір, створений однією мовною системою на певному культурологічному тлі, зберігає свою семантику в іншій. Крім глибокого знання мови оригіналу, перекладач має бути обізнаним з його контекстом. Головна мета художнього перекладу – пізнавальне осягнення чужої, автентичної літературної дійсності. Формування міжнародної віртуальної спільноти, пов'язаної на синтезі куль-

тур, яка побутує в межах власної літератури через привнесення літератур інших націй. Художній переклад дозволяє створити якісно нову частину власного літературного простору, сформовану на основі засобів, символів та цінностей чужої літератури.

Оскільки одиницею художнього твору є не саме окреме слово, а художній образ, перекладач повинен передати у перекладі цей образ цілісно, не порушуючи його внутрішньої структури. Також необхідно звертати увагу на всі відтінки значення лексичних одиниць (не тільки денотативне, а й конотативне та особливо прагматичне), не забуваючи при цьому про контекст культурний, історичний, соціально-політичний, в якому створювався конкретний твір.

Актуальність теми полягає в тому, що специфічність перекладу прагматичних ідіом з англійської мови на українську має певні труднощі, з якими стикається перекладач. А також із кожним днем знаходяться нові шляхи для вирішення цих проблем під час перекладу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасна англійська мова багата на фразеологічні одиниці, які роблять мовлення виразним, яскравим, самобутнім. Тому багато лінгвістів неодноразово розглядали їх із різних аспектів лінгвістики. Серед них І.В. Арнольд, У. Weinreich, А.Н. Баранов, О.В. Кунін, Д.І. Квеселевич, В.М. Телія, Ю.А. Зацний, С. Fernando та ін. Лінгвісти виділяють понадслівність, ідіоматичність, стійкість, відтворюваність, вживаність, смислову цілісність, національно-культурний компонент семантики, експресивно-емоційну виразність фразеологічних одиниць. Це все зумовлює багатоглибкість фразеологічних одиниць. Спірним для лінгвістів залишається питання щодо сфери компетенції фразеологічних одиниць. Визначають два підходи до вирішення цієї проблеми. Представники широкого підходу [2] відносять до сфери фразеології всі стійкі сполучення слів незалежно від семантичних перетворень їхніх компонентів. Представники вузького підходу [6] вважають, що фразеологізмами є стійкі словосполучення, яким властивий хоча б один компонент, який зазнав семантичних змін.

Мета дослідження полягає в аналізі труднощів перекладу лексичних та стилістичних англомовних фразеологізмів на українську мову. Визначити структурні, культурологічні особливості англійських фразеологічних одиниць та засоби їх вираження; дослідити методи, засоби і прийоми відображення англомовних фразеологізмів.

Виклад основного матеріалу. Питання про фразеологію як лінгвістичну дисципліну вперше поставив видатний радянський мовознавець проф. Поліванов, який неодноразово повертався до цієї проблеми і стверджував, що лексика вивчає окремі 10 лексичних значень слів, морфологія – формальне зна-

чення слів, синтаксис – формальне значення фраз. «І тому існує потреба у спеціальному розділі, який був би співмірним із синтаксисом, але при цьому мав на увазі не загальні типи, а окремі значення окремих фраз, подібно до того, як словниковий запас має справу з окремими (лексичними) значеннями окремих слів Цей відділ мовознавства, а також сукупність явищ, що вивчаються в ньому, даю назву фразеології і вказую, що для цього значення пропонується і інший термін – ідіоматика» [7, с. 99].

Теорія лексичного значення, розроблена в семантиці, допомагає виявити семантичну специфіку фразеології та виділити різні типи значення в галузі фразеології. Слово у фразеологізмі не завжди втрачає свої морфологічні особливості, морфологія допомагає встановити, що втрачено, а що збережено. Фразеологія включає повороти різних структурних типів, включаючи фразеологію зі структурою словосполучень та речень. Дані синтаксису дуже важливі для виявлення граматичної специфіки цих оборотів, їх граматичної структури та функцій.

Фразеологія збагачує лексикологію інформацією про зміни, яким піддаються слова у складі фразеологічних одиниць, а лексична стилістика – даними про звичайні та випадкові стилістичні особливості фразеології, а також надає додаткову інформацію у багатьох розділах загальної лінгвістики. Аналіз фразеологічного матеріалу дуже важливий для мовознавства. Інші дисципліни досі слабо використовують фразеологічну інформацію. Тим більше приємно відзначити широке використання фразеологічного матеріалу в книзі Є.М. Верещагіна та В.Г. Костомарова, які наголошують, що «ряд фразеологізмів містять у своїй семантиці національно-культурний компонент – або синхронно, з позицій сучасної лінгвістичної свідомості, або діахронія, тобто лише через спряження з національною культурою фрази-прототипу» [6, с. 107].

Фразеологія – надзвичайно складне явище, для вивчення якого необхідний власний метод дослідження, а також використання низки інших наук – лексикології, граматики, стилістики, фонетики, історії мови, історії, філософії, логіки та географії [6, с. 5]. Тому під час перекладу фразеологізмів на рідну мову необхідно підбирати вирази та мовні кліше, що відповідають менталітету та культурі мови перекладу.

Однією з головних особливостей фразеологічних одиниць, що відрізняє їх від вільних словосполучень, є ідіоматичність. Саме завдяки цій характеристиці загальне значення фразеологізму не дорівнює загальному значенню його компонентів, часто це значення не має нічого спільного зі значеннями слів, що входять до його складу: *to show white feather* [10] – *бути боягузом*.

Фразеологізми часто містять метафоричний елемент, тому їх не можна перекладати буквально, оскільки в багатьох випадках вони мають чітке національне забарвлення. Все це та низка інших факторів призводять до того, що фразеологічні одиниці часто не мають абсолютних еквівалентів в іншій мові. А складність перекладу полягає в тому, що перекладач повинен мати можливість знайти відповідну українську версію.

В.В. Виноградов виділив три типи фразеологізмів:

Фразеологічні єдності – мотивовані одиниці з єдиним цілісним значенням, яке виникає із злиття значень лексичних компонентів: *horn of plenty* (*повна чаша*), *to rise to the occasion* (*бути на висоті*), *to do somebody proud* (*надавати честь комусь*) [10].

Фразеологічні зрощення або ідіоми – немотивовані одиниці, які виступають як еквіваленти слів: *to go between* (*бути*

посередником), *a quiet wedding* (*негучне весілля*), *to be dead with cold* (*промерзнути до кісток*) [10].

Фразеологічні сполучення – звороти, в яких у одного з компонентів фразеологічно пов'язане значення, яке виявляється лише у зв'язку з чітко визначеним колом понять та їх мовних значень. Наприклад: набирати страху, давитися зі сміху [4, с. 67].

До трьох типів фразеологічних одиниць Н.М. Шанський [9, с. 143] додав ще один – фразеологічні вирази: *To share one's last shirt with somebody* – *поділитися останньою сорочкою*. *If you run after two hares, you will catch neither* – *якщо поженеишся за двома зайцями, жодного не спіймаєш* [10].

Прагнення до точності перекладу не повинно зводитися до калькування, оскільки калькування та дослівний переклад провокують спотворення значення фразеологізму та призводять до втрати його ідентичності, достовірності. У роботі з перекладом їх основний зміст не може бути перекладений без урахування форм, оскільки сама форма фразеологічної одиниці також має певне забарвлення і несе певну інформацію і часто її визначає. Інформація, що міститься у фразеологізмі, інколи сприймається лише через саму форму. Перекладачеві потрібно проаналізувати оригінал не лише з точки зору комунікативного завдання, а й щодо його формальної структури, визначаючи особливості інформації, що перекладається.

У багатьох випадках перекладач змушений відмовитися від створення так званої предметної точності, оскільки це часто неможливо за відсутності відповідної концепції мовою перекладу або небажане в стилістичних нормах. У цьому випадку зміст оригіналу та перекладу зберігається лише стилістичними та фразеологічними особливостями мов. У таких випадках вчені розглядають еквівалентні відносини як відомі мовні перетворення логічного характеру. Численні спеціальні засоби досягнення адекватності перекладу, відомі в практиці перекладу, поєднуються між собою і часто використовуються в поєднанні. Цим досягається адекватність перекладу. Іноді ціле значення фрази та її склад у процесі перекладу стають абсолютно невпізнаними, але за своїми функціями вони доречні і створюють у мові перекладу ті самі враження, що й у носіїв іноземної мови. Іншими словами, комунікативне завдання та його функція повністю відтворені. Зрозуміло, що у галузі перекладу шлях до таких змін не завжди простий. Труднощі виникають особливо тоді, коли у перекладі є переносні слова, часто пов'язані з незвичним вживанням слів або незвичним словотвором.

Вирішення проблеми вибору словосполучення, що допускає лексикографічну норму, можливе лише стосовно конкретного випадку, оскільки на сучасному етапі вивчення фразеології немає матеріалу для найширших узагальнень [7, с. 156]. Немає сумнівів, що практика перекладознавства та детальний аналіз існуючих перекладів зможуть виявити велику кількість правильних та неправильних варіантів.

Одне з головних завдань перекладача – створити адекватний переклад. Якщо семантичну основу зображення оригіналу передавати точно, то результатом є адекватне мовне зображення мовою перекладу та його адекватний семантичний зміст, який виконує номінативну функцію зображення. Розглядаючи проблему передачі через переклад експресивної інформації, слід зазначити, що деяка частка образного вживання слів в англійській та російській мовах збігається за силою виразу,

незалежно від типу лексичної трансформації, яка була використана для збереження семантичної основи зображення.

Переклад – це відтворення оригіналу за допомогою іншої мови при збереженні єдності змісту та форми, що досягається цілісним відтворенням ідейного змісту оригіналу в характерній для нього стилістичній оригінальності на іншій мовній основі. Шлях досягнення такої єдності не полягає у встановленні формальних еквівалентів. Порівняння засобів різних мов, навіть найвіддаленіших, можливо лише порівнянням функцій, що виконуються різними мовними засобами. Отже, точність перекладу полягає у функціональній, а не у формальній відповідності оригіналу. Зокрема, це положення потрібно пояснити на конкретному прикладі.

Кожна мова має свої граматичні, лексичні та стилістичні норми, що діють лише для цієї мови. Під час переходу до вираження думки іншою мовою необхідно знайти такі засоби і, насамперед, такі граматичні форми, які відповідали б змісту, а також зливались із ним, оскільки форма оригіналу зливається із його змістом.

Труднощі з перекладом англійської фразеології українською мовою пов'язані не тільки з відмінностями в структурі англійської та української мов, а й, перш за все, із особливим статусом фразеологічних одиниць, які здебільшого належать до семантично неподільних виразів, у яких план змісту не збігається з планом вираження [6, с. 32]. Ознаками цих одиниць є відносна сталість їх складу, семантична цілісність значення, відтворюваність, образний характер (значна кількість фразеологізмів) [1, с. 18].

Відхилення від оригіналу часто спричинені фразеологічними вимогами, з одного боку, (нормою) у мові перекладу та необхідністю відтворення змісту оригінальних слів та фраз, що виражають факти реальності, що лежать в основі оригіналу.

Безперечна складність у перекладі спричинена національно-культурним забарвленням фразеологічних одиниць, так званім ідіотетичним компонентом їх значення, в разі відтворення яких лексичний склад, структура, зображення оригіналу та цільових фразеологічних одиниць можуть не збігатися.

Складність перекладу фразеологізмів також пов'язана з тим, що одна і та ж сполука, один і той самий мовний вираз можуть бути як постійними, так і вільними. Це можна проілюструвати на прикладі фрази *the boy next door* [10], який може перекладатися українською мовою і як сусід, хлопець, котрий живе поруч, і як звичайний хлопець, хлопець, яких багато. За відтворення подібних словосполучень перекладач повинен розуміти, чи є вони сталими сполуками, чи ні.

Національна специфіка фразеології виражається в семантиці багатомовних фразеологічних одиниць, які повністю збігаються за складом матеріалу і синтаксичного оформлення, в яких є помилкові фразеологічні еквіваленти. Національна специфіка фразеології полягає в тому, що не всі явища реалії, що мають позначення фразеологізмів однією мовою, мають відповідне позначення в інших мовах.

До екстралінгвістичних факторів, які визначають специфіку фразеології, відносяться до присутності в їх компонентному складі власні імена, географічні назви, спогади історичних подій, культурні об'єкти та матеріальне життя, звичаї, вірування, що властиві лише певному народові, тобто це такі національні реалії. Більшість фразеологічних одиниць є повними символами національних реалій і тому існують лише в одній мові, наприклад, *Jack Retch (nalach), the old lady*

of Thread needlestreet (Англійський банк), days of grace (нільговий строк для оплати по векселю) [10].

Найяскравіший національний колорит проявляється у фразеологізмах, пов'язаних із реаліями життя людей [8, с. 40]. Термін «реальність» у теорії перекладу використовується у двох значеннях. По-перше, це означає будь-які факти специфічні для конкретного народу (предмети матеріальної культури, власні назви, географічні назви, історичні події, тощо), а по-друге, слова і фрази, що використовуються для їх позначення.

У галузі фразеології реалії відображаються двома способами: позначення дійсності може бути або окремим лексичним компонентом, або цілим фразеологізмом взагалі [6, с. 18]. В обох випадках фразеологізм є носієм національного колориту, що надає оригіналу особливого кольору. Переклад однак таких національно-специфічних фразеологічних одиниць цікаве, проте нелегке завдання.

Фразеологізми, що містять лексичні компонент-реалію, зазвичай виражають концепції або думки, які також відомі або принаймні зрозумілі і для носіїв інших мов. Треба сказати, що в такому фразеологізмі в конкретній міжнародній формі міститься міжнародний зміст. Іноді вони мають готові структурно-семантичні паралелі у фразеологіях інших мов. Серед цих паралелей не існують еквіваленти, оскільки наявність компонента, що позначає національну реальність, у принципі виключає саму можливість їх появи. Йдеться про відповідні аналоги. Зрозуміло, що перекладач може оперувати лише такими аналогами або іншими фразеологічними аналогами, на яких немає позначення національної специфіки. Свого часу звернувся до цього Ш. Баллі [3, с. 140]. Він зазначив, що це було б недоречним вживати вираз *to carry coals to Newcastle* у перекладі античної класики і критикував одного з перекладачів за те, що перекладаючи Теренція і Плавта, примушував стародавніх римлян та греків використовувати не язичницькі, «а християнські» або національні англійські клятвенні формули на кшталт *by the Lord Harry!* [3, с. 142].

Фразеологічні аналоги, що містять позначення національних реалій, повинні бути повністю видалені зі словника перекладача. Використання можливе лише в національних аналогах за умови, що реалії, які відображалися в них, вимерли і більше не сприймаються носіями мови як живі предмети національного життя. Тому англійський зворот *not worth a brass farthing* можна перекласти українською як «не варте мідної копійки». Так само *not a penny to bless oneself with* можна перекласти українською «не мати ні копійки за душею».

Вибір адекватного методу перекладу фразеологічної одиниці залежить від складності їх семантичної структури, образного характеру, національної та культурної специфіки її значення. Основними способами передачі англійської фразеології за допомогою українських мов є їх еквівалентний та аналоговий, описовий переклад, а також трасування.

Зрозуміло, що найкращий спосіб перекласти оригінальну фразеологію – це передати її за допомогою еквівалентної одиниці, якщо подібна існує в мові перекладу. Використання такої одиниці забезпечує не лише повне відтворення змісту, а й передачу образності та виразності вихідної фразеологічної одиниці. Повні фразеологічні еквіваленти однакові за структурою, лексичним складом, стилістичними характеристиками, значенням та образністю [5, с. 81], зокрема: *in seventh heaven – на сьомому небі* [10].

Зауважимо, що фразеологічних еквівалентів порівняно невелика кількість. Найчастіше до них належать інтернаціональні фразеологічні одиниці. У зв'язку із цим В.Н. Комісаров зазначає, що в разі запозичення різними мовами однієї й тієї ж самої фразеологічної одиниці, її значення в одній із мов може змінитися, внаслідок чого з'являються подібні за формою, але різні за змістом «фальшиві друзі перекладача» [5, с. 82]. Так, наприклад, англійська фразеологічна одиниця *to lead by the nose* [10] та українська *водити за носа* за формою збігаються, але мають різне значення, оскільки англійська фразеологія означає повністю завоювати, наказувати, тоді як українська – обманювати. Часткові еквіваленти – це одиниці мови перекладу, що містять деякі лексичні, граматичні чи лексико-граматичні відмінності за наявності однакового значення та стилістичної спрямованості з відповідними фразеологічними одиницями мови оригіналу. За ступенем адекватності перекладу часткові еквіваленти аналогічні повним еквівалентам. Часткові еквіваленти, у свою чергу, поділяються на часткові лексичні та часткові граматичні еквіваленти.

Часткові лексичні еквіваленти, які збігаються за значенням та стилістичною спрямованістю, подібні в переносному значенні, але відрізняються своїм лексичним складом, граматичною структурою, наприклад: як мухи на цукор – як мухи на меді, танцювати як слон – танцювати, як ведмідь, він сміється найкраще, хто сміється останнім – починався зі сміху і закінчувався сльозами. Часткові лексичні еквіваленти – це також еквівалентні фразеологічні одиниці мови перекладу, які однакові за значенням, стилістичною спрямованістю, але різні за образністю. Такі підрозділи В.Н. Комісаров називає фразеологічним аналогом [5, с. 82].

Використання фразеологічного аналога забезпечує такий самий адекватний переклад англійської фразеології, як за наявності повного еквівалента. Але є й деякі обмеження. По-перше, на думку В.Н. Комісарова, необхідно зберегти емоційно-стилістичне значення фразеологічної одиниці. По-друге, необхідно враховувати два фактори: стилістичну нерівність та національний колорит деяких аналогових фразеологізмів [5, с.173].

Коли в мові перекладу немає ні еквівалента, ні аналога оригіналу фразеологічної одиниці, можна використовувати калькування, що є способом його буквальної передачі. Зверніть увагу, що цей метод перекладу фразеологізмів може бути використаний лише в тому випадку, якщо результатом є вираз, який легко сприймається та адекватно розуміється реципієнтом. Буквальний переклад не є фразеологічним перекладом, оскільки в ньому не використовуються готові фразеологізми, що існують у мові перекладу. Результатом буквального перекладу є створення нового виразу, зрозумілого адресату перекладу, зокрема: *acid look* – *кислий вираз обличчя* [10].

Фразеологічні кальки часто використовуються перекладачами. Вони дозволяють відтворити зображення оригінального блоку. В.Н. Комісаров зазначає одну значну складність, з якою стикається перекладач у разі створення фразеологічної кальки, а саме надання їй форми крилатого виразу [5, с. 175].

Якщо фразеологія не має еквівалента чи аналога в мові перекладу, а буквальный переклад призводить лише до неясного буквалізму, перекладач змушений передавати значення такої одиниці мови-джерела шляхом опису. Недоліком такого перекладу є неможливість зберегти образ оригінальної фразе-

ології, наприклад: *have butterflies in one's stomach* (букв. «мати метеликів у животі») – *сильно переживати, турбуватися, мати мурашки (від хвилювання)* [10].

Із метою адаптування описового перекладу та фразеологічної кальки до норм цільової мови перекладач може застосовувати перекладацькі трансформації.

Висновки. Таким чином, труднощі перекладу англомовних фразеологізмів засобами української мови зумовлені складністю семантичної структури, образним характером, національно-культурною специфікою значення окремих фразеологічних одиниць. Оптимальним перекладацьким рішенням у разі передачі англомовної фразеологічної одиниці вважається пошук еквівалентної україномовної фразеологічної одиниці (повного чи часткового еквівалента, який може бути частковим лексичним чи частковим граматичним аналогом). За відсутності такої одиниці перекладач застосовує калькування й описовий переклад. Для досягнення максимальної адекватності перекладу фразеологічних одиниць необхідно використовувати та комбінувати різні способи та прийоми їх перекладу, а також перекладацькі трансформації. На завершення варто відзначити, що знання цих особливостей і володіння методами їх перекладу на українську мову, без сумніву, підвищує ефективність роботи з художніми текстами і дасть змогу поглибити знання студентів про культуру та традиції народу, мова якого вивчається, удосконалювати вивчення мови в оригіналі, формувати розуміння та вміння відчувати логіку мовлення, збагатити світогляд студентів, навчити їх адекватно та своєрідно відображати власні думки, використовуючи фразеологізми. Перспективи подальших досліджень вбачаємо в детальному аналізі перекладацьких трансформацій, які можуть використовуватися для перекладу англомовних фразеологічних одиниць засобами української мови.

Література:

1. Алефіренко М.Ф. Теоретичні питання фразеології. Харків : Вища школа, 1987. 133 с.
2. Апресян Ю.Д. Образ человека по данным языка: Попытка системного описания. *Вопросы языкознания*. 1995. № 1. С. 37–67.
3. Балли Ш. Французская стилистика / Пер. с фр. К.А. Долинина. Москва, 1981. 180 с.
4. Виноградов В.В. Основные понятия русской фразеологии как лингвистической дисциплины. *Труды Юбилейной научной сессии ЛГУ (1819–1944)*. Ленинград : ЛГУ, 1946. 190 с.
5. Верещагин Е.М., Костомаров В.Г. Язык и культура. Лингвострановедение в преподавании русского языка как иностранного. 4-е изд., перераб. и доп. Москва, 1990. 246 с.
6. Комиссаров В.Н. Лингвистика перевода. Москва : Международные отношения, 1980. 165 с.
7. Кунин А.В. Английская фразеология: теоретический курс. Москва : Высш. школа, 1970. 344 с.
8. Поливанов Е.Д. Статьи по общему языкознанию. Москва : Изд-во Наука, 1968. 295 с.
9. Федоров А.В. Введение в теорию перевода. Москва, 1963. 330 с.
10. Шадрін Л.Н. Переклад фразеологічних одиниць та порівняльна стилістика. Саратов, 1991. 150 с.
11. Шанский Н.М. Фразеология современного русского языка. Москва : Высшая школа, 1985. 178 с.
12. The Oxford Dictionary of English Idioms (3 ed.). Edited by John Ayto. – Oxford University Press / ISBN-13: 9780199543793 / eISBN: 9780191727689. – 2010. URL : <https://www.oxfordreference.com/view/10.1093/acref/9780199543793.001.0001/acref-9780199543793>.

Nechyporenko B. Lexical and stylistic difficulties in translating phraseological units in modern English

Summary. The topic highlights the main problems of teaching the main ways of translating phraseological units. The basic sights and rules which each professional should know are stated. But, first of all, the essence of the article is to understand the very concept of phraseology and how their translation can affect the understanding of the text as a whole.

The article is devoted to the study of English phraseology as a subject of translation activity. The article investigates attempts to determine certain patterns of translation of phraseological units by individual translations taken from English and American literature. Particular attention is paid to genetic factors that affect the translation of phraseology-realities in another language (including Ukrainian).

The article examines the difficulties of translating lexical and stylistic English phraseology into Ukrainian. The structural, culturological features of English phraseological units and means of their expression are determined. Methods, means and methods of display of English phraseology are investigated.

The article also provides a definition of «phraseology» and its characteristics, types of phraseological units and their use in English literature. Different scientific views on this concept and its functioning in translation are analyzed. The types of translation of phraseological units, features of functioning of each of them, and also difficulties which are faced by the translator in each separate case of linguistic transformations are investigated.

An attempt has been made to determine to what extent the transfer of the meaning of phraseological units in translation is a difficult task. Translation methods depend on the characteristics of the phraseological units themselves, which the translator must recognize and be able to convey their meaning, brightness and mood.

In the article it is important to understand how different are cultures of the countries and how they are similar to each other. Also the main purpose of the article is to understand that phraseology is most common in the literature of all styles and the specialist should not allow inaccuracies in the translation of phraseology.

Key words: idiom, phraseology, phraseological unit, vocabulary, stylistics, speech, figurative meaning, constant expressions, national culture.